

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quām extra corpus Juris Canonici vagantur ...

Fargna, Francesco de

Romæ, M. DCC. XIX.

Casus Unicus. Argumentum. Præpositura erecta ad Scalas Sanctas de
Jurepatronatus Familiæ Perettæ an sit incompatibilis cum Episcopatu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72172](#)

340 Commentaria ad singulos Canones
dum, & post illum ad alium semper deveniat, absque eo,
quod inter plures successores dividi possit.

COMMENTARIUM.

EX hoc Canone hæc deducitur conclusio.

JUSPATRONATUS AD PRÆPOSITURAM, AD UNUM OFFICIUM SACRISTÆ, AD QUATUOR CAPPELLANIAS, ET TOTIDEM BENEFICIA ECCLESIASTICA, AD SCALAS SANCTAS ERECTA, COMPETIT FAMILIÆ PERETTÆ DE PRIMOGENITO, IN PRIMOGENITUM =.

1 Opera tanti Pontificis D. Sapientia verificavit, quod legimus apud Isaiam = Locum Pedum meorum glorificabo, & ad Sanctam Civitatem Hierusalem adorabunt vestigia pedum tuorum = dum Sixtus V. Scalas Sanctas Salvatoris nostri Sacris Pedibus, pretiosissimo ejus cruce respersis calcatas, & ab Hierosolymis, à Prætorio, ubi Pilatus præfuerat, Romam adiectas, in Sanctiori loco ante ejusdem Sanctissimi Salvatoris nostri Cappellam prope Basilicam S. Joannis Lateranen., non finè magna Populorum ex omnibus Mundi Partibus confluentia, & veneratione reposuit, ac collocavit, per quas non nisi Alexis genibus, orandi causa transire jussit; & insuper pro majori ejusdem Sancti Loci decorare, atque honorificentia, erexit ibi, ac fundavit unam Præposituram, unum Sacristæ Officium, quatuor Cappellanias, & quatuor beneficia Ecclesiastica, reservando Juspatronatus ad ea omnia favore Familiæ Perettæ de Primogenito, in Primogenitum, sicuti antecedenter anno 1587. illud reservavit favore ejusdem Familiæ ad Præposituram, & beneficia per eum ercta in Cappella ad Præsepe Jesu Christi in Basilica S. Mariæ Majoris, ut in ejus Constitutione la 58. §. 24.

Quoad hanc conclusionem sequens examinatur Casus.

ARGUMENTUM.

Præpositura ercta ad Scalas Sanctas de Jurepatronatus Familiæ Perettæ an sit incompatibilis cum Episcopatu.

SUMMARIUM.

- 1 An Residentia, & servitium personale tolli possit per consuetudinem. Vide ibi, & num. 2. & 5.
- 3 Ex facto Patroni argui an possit Beneficium non esse residentiale.
- 4 Præpositura ercta ad Scalas Sanctas est incompatibilis cum Episcopatu. Et quare Vide ibi.

CASUS UNICUS.

PLURIBUS ab hinc annis possidebat R. P. D. Joannes Franciscus Tendörinus nuper assumptus ad Episcopatum Civitatis Castellanae, & Hortanae, Præposituram ut supra ad Scalas Sanctas à Summo Pontifice Sexto V. erctam, cumque ipse sub obtentu Decreti Consistorialis, quo Sanctissimus Dominus Noster eidem indulxit, retentionem beneficiorum compatibilium, putet se retinere posse dictam Præposituram; & è contra Marcus Ab-

bas Giglius, qui præsentationem ad eandem Præposituram obtinuit à Duce Ca-jestano Sforzia Cæsarino, Peretto, Præ-posituræ aliorumque beneficiorum Pa-trono, contendat ad se pertinere, & se in illa esse instituendum; quæstum fuit in Sac. Congreg. Concilii = An Præpositura ad Scalas Sanctas sit incompatibilis cum Episcopatu Civitatis Castellanae, & Hortanae =

Putabat Reverendissimus Episcopus, se unà cum Episcopatu retinere posse Præ-posituram in sequelam Decreti Consistorialis sibi indulgentis retentionem com-patibilium ex sequentibus rationibus re-latis in consueto Folio non minus doctè, quam eruditè extenso ab R. P. D. meo Lambertino Secretario, nimurum, quia licet in Bulla erectionis impositum sit Præposito, Sacristæ, & reliquis Cappel-lanis onus celebrandi per se ipsos; ob-servantia nihilominus inolevit, quod ipsi, ut plurimum celebraverint per alios, cumque hæc observantia sit antiquissima, & penè immemorabilis, ut desumitur ex libris Missarum, qui inventi fuerunt, & qui incipiunt ab anno 1649. infertur ni-hil aliud esse quærendum, cùm nemo nou-sciat,

sciat, quod residentia, sive servitium personale tolli potest per consuetudinem, quamvis illud in fundatione sit præscriptum, juxta Gloss. in cap. Cùm omnes verb. consuetudinem tit. de consit. quam laudat, & sequitur Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 5. n. 107.

2 Accedit, quod hæc observantia dici nequit suo legitimo fundamento destituta, cùm etenim Sixtus Papa V. pro congrua dote tum Præpositi, tum aliorum, assignaverit annuam perpetuam pensionem scutorum quadringentorum super fructibus Prioratus Ecclesie Æsinæ, nec non centum, & quinquaginta loca montium, ita ut Præpositus singulis annis habere deberet scuta bis centum, Sacrista scuta centum, & quadraginta, Cappellani singuli scuta centum, & decem, & Clerici scuta quinquaginta, ut legitur in §. 8. citatæ Bullæ, propter obitum Pontificis immediate secutum, assignatio Pensionis super Prioratu non habuit effectum, redactoque toto fundo ad loca 150. montium non vacabilem, Præposito nihil aliud remanent, quam scuta 80. annua, & Cappellanis sola scuta 40. quo stante, potuit, scientibus potissimum, & non reclamantibus Patronis, qui ut plurimum fuerunt S. R. E. Cardinales, introduci consuetudo eximens Præpositum, & Cappellanos ab onere celebrandi per se ipsos, & multo magis, cùm Pontifex ipse, qui dictum onus imposuit, in Bulla institutio- nis, Præposito dederit facultatem concedendi Cappellanis licentiam celebrandi per alium Sacerdotem ab ipso approban- dum, in hypothesi, in qua ipsi essent legiti- mè impediti, sicuti legitur in Bulla §. 7. hæc siquidem circumstantia patefecit præcipuum ejus intentionem fuisse, ut Missæ celebrarentur, nec consequenter ab eodem fuisse volitam in Præpositura, & Cappellaniis residentiam illam veram, & præcisam, ex qua oritur incompatibili- tas cum cæteris beneficiis residentiam requirentibus.

3 Absque eo, quod hæc impugnari valeant à Domino Duce moderno Patrono, ipse siquidem nominavit R.P.D. Joannem de Matthæis Sanctiss. Domini Nostri Cubicularium honoris, & modo Prælatum, & Gubernatorem Civitatis Montis Altii, nominavit inquam, ad alteram ex Cap-

pellaniis vacantem, cumque hic in Urbe residere non possit, ex facto ipso Ducis Patroni desumitur, non adesse in Cappel- laniis strictum onus celebrandi per se ipsum, & sic cessare quoad ipsas quamcumque incompatibilitatem cum aliis be- neficiis licet residentialibus.

4 His tamen non obstantibus, meum ape- riendo votum in hac causa censebam, præfatam Præposituram esse incompati- bilem cum Episcopatu; siquidem perpen- sis ejusdem Præposituræ fundamentali- bus qualitatibus, agnoscebam ipsam ha- bere onus, seu potius honorem præiden- di Cappellanis, & Clericis, ut legitur in §. 6. Bullæ ibi = Unam Præposituram, quæ inibi Dignitas censeatur pro uno Præ- posito, qui Cappellanorum, & Clericorum bujusmodi caput existat, ibidemque præ- sit = Insuper habere onus celebrandi per se ipsum; ut in §. 7. ubi imponitur Præ- posito, Sacristæ, & Cappellanis onus ce- lebrandi Missas per se ipsos, & Præposi- to datur facultas concedendi licentiam Cappellanis celebrandi per alios, si legiti- mè fuerint impediti, subdendo, quod debeant illi Præposito obedire, tanquam membra Capiti ibi = Qui quidem Præ- positus, Sacrista, & Cappellani teneri quali- bet hebdomada &c. Missam in novis facelis prædictis per se ipsos, aut si quo die ejusdem Præpositi arbitrio legitimè impediti fuerint, per alium Presbyterum ab ipso Præposito ad hoc specialiter approbadum celebrare, ac ministrare = Ac denique habere jurisdi- ctionem, & auctoritatem instituendi Sa- cristam, Cappellanos, & Beneficiatos, ut in §. 11. ibi = Instituio verò ad præsen- tationem bujusmodi Vicario Urbis prædicto, quo ad Præposituram tantum, quo ad Sa- cristiam verò, Cappellanias, & Beneficia, sive Clericatus bujusmodi ipsi Præposito pro tempore existenti concessa sit = Adverte- bam etiam hujusmodi Præposituram unà cum dictis beneficiis fuisse erectam in hoc sancto Loco pro ejus majori cultu, ac ho- norificentia. Ex quibus omnibus illam esse in gradu Præposituræ residentialis constitutam, adeoque incompatibilem cum Episcopatu, minimè vedetur ambi- gendum, ex superius deducitis Par. II, Can. XXVII. Cas. IX. & Cas. X.

Nullatenus adversante observantia, quæ erat fundamentalis basis præten- nis

nis Reverendissimi Episcopi, ea namque non verificatur in facto, nec relevat in jure. Non verificatur quidem in facto, tum quia ex Regestis S. Congregationis Concilii habetur, quod Joannes Puccius Secretarius Cardinalis Montis Altii, & Præpositus hujus ejusdem Præposituræ supplicavit pro licentia celebrandi per alium, quæ attenta ejus infirmitate concessa fuit die 3. Martii 1657. Tum quia in Registro Tabellarum onerum Missarum legitur, quod Præpositus, & cæteri Cappellani habent onus celebrandi per se ipsos, ex quibus potius resultat observantia in contrarium, absque eo, quod vis ulla fieri valeat in celebrationibus Missarum per alios, quæ factæ asseruntur à Cappellanis, cùm id potuerit procedere à licentia Præpositi facultatem habentis eam elargiendi, in casu impedimenti.

S Non relevat autem in jure, tum quia non percutit alia onera personalia Præpositi, præsidendi nimirum, & alia, ut supra faciendi, tum quia, aut prætenditur hujusmodi observantia ante Concilium Tridentinum; & hoc est impossibile, quia ante Concilium non debebatur hæc Præpositura; Aut prætenditur post Con-

cilium, & id pariter est impossibile, cùm illud contra claram Fundatoris voluntatem, reiiciat contrariam observantiam tamquam abusum, & corruptelam, ut in cap. 5. *Jeff. 25. de reform.* de quo supra Par. V. Can. XI. & tradit Rot. decif. 496. n. 9. par. 1. & decif. 216. n. 4. & seq. par. 2. rec. Addito præsertim, quod Bulla erectionis hujus Præposituræ, continet clausulam *sublata*, & decretum irritans, ut in §. 12. & 13. per quæ annullatur, & inficitur quacumque contraria observantia Rot. decif. 400. par. 9. & in Colonien. Canoniciatus 13. Junii 1699. §. *Prout coram Eminentissimo Scotto.*

Minusque urget redditum diminutio, ac factum Domini Ducis, qui R. P. D. Matthæum præsentavit, quia redditum diminutio non sufficit in casu præsenti pro eximendo onere imposito in fundatione, & quia Patronus præsentavit R. P. D. de Matthæis, tempore, quo non erat declaratus Gubernator Montis Altii.

Et ita resolutum fuit ab eadem S. Congreg. in Romana Præposituræ 1. Aprilis 1719.

C A N O N X X I.

GREGORIUS XIV. *Constit. VI. §. 14. Bull. Rom. Tom. 2.*

Ann. 1592.

O Nus Apostolicæ servitutis: *Et infra.* Hortamus vero in visceribus Domini Nostri IESU Christi, ac paterna charitate monemus eos omnes, qui ab hac Sancta Sede nominandi, præsentandi, vel etiam eligendi futuros Episcopos, vel Abbates, jus habent, ut serio apud se cogitent, quanti momenti sit hoc negotium, ex quo salus Animarum, tranquillitas Reipublicæ, incolumentas Religionis, propagatio Fidei, aliaque permulta, & maxima bona dependent. Illud etiam saepe, & saepius ad mentem revocent, quod Sancta Tridentina Synodus admonet, nihil se ad Dei gloriam, & Populorum salutem utilius posse facere, quam si bonos Pastores, & Ecclesiæ gubernandæ idoneos promoveri studeant, eosque alienis